ſõa mehhi olli ſeäl ſees, ja ümberringi ollid ſüggawad orrud, paks mets, mäed ja kitſad teed. Mäggede peäle ja kitſikuste ſisſe ollid Turkid ommad ſured tükkid pannud, ja peälegi weel wallid ja krawid enneſe ümber teinud. Keigeennamiste olli üks mäggi meie wasto, kuſt Turkid keigeesſite piddid ärraajetama, enne kui meil lotus olli liñna arrawõtta. Sepärraſt käskis meie Weld-Marsal et monned Kinralid omma riggementidega omma õnne piddid katsma. Ni pea kui Turkid ſedda nähha ſaid, laſkſid nemmad omma tükkidega ja püssidega meie rahwa peäle mis liggi aias, linna wallide ja mäe pealt õiete hästi, et nahk kül ſoiaks

läks.

läks. Agga ommeti käidi ikka peäle. Esſimenne liik olli jo nenda kaugele mäe peäle ſanud et nemmad jo Pajonettidega tahtſid waenlaste ſekka tungida, agga nende Owerſt lasti mahha, ja ſe läbbi tehti neile wiwitus. Turkid kargaſid ſiis omma wallide taggant wälja, ja jookſid omma mõõgaga peus, ni wallusaste meie rahwa peäle et nemmad piddid taggaſi minnema, ja ſe läbbi tagganes ka ſe teine liik pahhemal polel. Kui ſe ees otſas ſündis, aias meie kolmas liik teiſelt polelt mägge ülles, ja tulli Turkide ſelja taggant. Kui need teiſed ſedda näggid, kes meie esſimeſt liki takka aiaſid, põraſid nemmad kül ümber, agga meie rahwas ei

annud